

ΟΚΔΕ Σπάρτακος

ελληνικό τμήμα της 4ης Διεθνούς

1. Πρώτο

και βασικό συμπέρασμα των εκλογών είναι η **όξυνση της πολιτικής και κοινωνικής πόλωσης**, σε χτυπητή αντίθεση με την κυβερνητική ρητορική της σταθεροποίησης. Η κεντροαριστερά και η κεντροδεξιά εξακολουθούν να έχουν διαρροές προς την αριστερά και την ακροδεξιά αντίστοιχα, παρά τις απελπισμένες προσπάθειες ανασύνταξης.

2. Το αστικό πολιτικό σύστημα και ιδιαίτερα το **κυβερνητικό μπλοκ** εξακολουθούν να **βυθίζονται στην κρίση**. Η κυβέρνηση έχει χάσει πάνω από 15 μονάδες σε δύο χρόνια, αν συνυπολογίσουμε την έξοδο της ΔΗΜΑΡ. Για πρώτη φορά κυβέρνηση εκλέγει μόλις το 1/3 των ευρωβουλευτών. Η δεξιά και ιδίως η κεντροαριστερά δεν βρίσκει λύση στο πρόβλημα της διάσπασής της.

3. Η πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές έχει **μεγάλη συμβολική σημασία, δεν πρέπει όμως να υπερτιμηθούν τα πολιτικά της αποτελέσματα**. Ζήτημα σταθερότητας της κυβέρνησης δεν τίθεται άμεσα και το σύνθημα “ψηφίζουμε και φεύγουν” ήταν εξαρχής απατηλό.

4. Στην πραγματικότητα η ενίσχυση της αριστεράς είναι οριακή. Ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ έχει απώλειες αντί να ενισχυθεί, παρουσιάζει εμφανή κόπωση και διαψεύδει τις εκτιμήσεις για συντριπτική νίκη. Τα κακά αποτελέσματά του στις περιφερειακές εκλογές, με την εξαίρεση της Αττικής και των Ιονίων, δείχνουν όχι μόνο ότι το πολιτικό σύστημα διαβρώνεται ταχύτερα κεντρικά από ό,τι τοπικά, όπου ακόμα εξακολουθούν να υπάρχουν υλικοί δεσμοί των ψηφοφόρων με την τοπική εξουσία, αλλά και ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ως ρεύμα είναι χαλαρός και εκφράζει περισσότερο μια λογική λιγότερου κακού, παρά μια ενεργή συστράτευση στο εγχείρημα.

5. Η ενίσχυση της Χρυσής Αυγής αποδεικνύει ότι το ρεύμα αυτό έχει πολιτικό βάθος στη μάζα, επομένως **η αντιφασιστική πάλη παραμένει υψηλής προτεραιότητας καθήκον**. Η διαχρονική αστυνομική προστασία στους φασίστες, καθώς και οι σχέσεις της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής με το στενό περιβάλλον του Σαμαρά δείχνουν πόσο βαθιά είναι η σχέση της με την εξουσία. Είναι ολέθριο λάθος η τακτική του «συνταγματικού τόξου», δηλαδή της συνεργασίας με τις δυνάμεις του μαύρου κυβερνητικού μετώπου, που αναθέτει την αντιμετώπιση της Χρυσής Αυγής στους ίδιους τους προστάτες της. Η εκλογική ενίσχυση της ΧΑ, βέβαια, δεν αναιρεί τις επιτυχίες του αντιφασιστικού κινήματος, χωρίς το οποίο τα σκορ θα ήταν υψηλότερα και, κυρίως, οι ναζί θα ήταν πολύ πιο επιθετικοί στο δρόμο, πράγμα που προεκλογικά έγινε σε λίγες μόνο περιπτώσεις.

6. Η πανευρωπαϊκή ενίσχυση της άκρας δεξιάς δεν δείχνει μόνο ότι στην κρίση ο φασισμός επανέρχεται στο προσκήνιο, αλλά και ότι οι εθνικές αντιθέσεις στην Ευρώπη οξύνονται. Ο φασισμός και η ακροδεξιά προετοιμάζονται ως εφεδρεία του καπιταλισμού.

7. Η νίκη του κόμματος Ισοτιμία, Ειρήνη και Φιλία στην Ξάνθη και τη Ροδόπη δείχνει καθαρά ότι υπάρχει σοβαρό ζήτημα μειονοτικής καταπίεσης στη Θράκη, το οποίο αποκρύπτεται με κάθε τρόπο.

8. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παρά την άνοδο σε σχέση με τις τελευταίες ευρωεκλογές και τις εθνικές του Ιούνη 2012, δεν μπόρεσε παρά να εκφράσει μια μειοψηφία του σημαντικού ποσοστού που πήρε στις περιφερειακές

εκλογές. Η πίεση του ΣΥΡΙΖΑ και η προβληματική εσωτερική κατάσταση, που επηρέασε και την προεκλογική της δουλειά, συνέτειναν σε αυτό. Η συνολική εικόνα, πάντως, καθώς και τα σημαντικά αποτελέσματα στις περιφερειακές εκλογές και ορισμένων δημοτικών σχημάτων όπου συμμετείχε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δείχνει ότι **το πολιτικό ακροατήριο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει διευρυνθεί** και ότι ένα κομμάτι των εργαζομένων που στήριξαν απρόθυμα ΣΥΡΙΖΑ την επόμενη μέρα μπορεί να δουλέψει με την Αντικαπιταλιστική Αριστερά. Η προεκλογική καμπάνια έδειξε ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι πολύ πιο γνωστή από ό,τι στο παρελθόν και ότι η εικόνα για την αγωνιστική της φυσιογνωμία είναι γενικά πολύ θετική, παρότι δεν μεταφράζεται συνήθως σε πολιτική υποστήριξη.

9. Παρότι το μέτριο εκλογικό αποτέλεσμα επιτρέπει την επαναφορά σεναρίων “διεύρυνσης” της αντικαπιταλιστικής αριστεράς προς τα δεξιά, το συγκεκριμένο **σχέδιο της συμπόρευσης διαψεύδεται τραγικά**, δεδομένης της δεξιάς καμπάνιας και του κακού αποτελέσματος του σχεδίου Β’.

10. Βασικό στοίχημα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την επόμενη μέρα είναι **να καταπολεμήσουμε την ψυχολογία της παθητικής αναμονής** της μάζας για τις επόμενες εκλογές, την οποία καλλιεργεί ο ΣΥΡΙΖΑ, να πυροδοτήσουμε κινηματικές πρωτοβουλίες, αλλά και να οικοδομήσουμε τις πολιτικές σχέσεις που σφυρηλατήθηκαν στην προεκλογική καμπάνια, ιδίως σε τοπικό επίπεδο.